

عنوان مقاله:

ارزیابی کاربرد اسید سالیسیلیک و اسپرمیدین بر کاهش صدمات ناشی از تنش خشکی در نهال های یک ساله توت آمریکایی

محل انتشار:

فصلنامه به زراعی کشاورزی، دوره 18، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

علی رضا خالقی - استادیار، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه اراک، اراک، ایران

روح انگیز نادری - استاد، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

علی رضا سلامی - استادیار، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

مصباح بابالار - استاد، گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران، کرج، ایران

خلاصه مقاله:

خشکی یکی از مهمترین عوامل محیطی محدودکننده کشت گیاهان چوبی میباشد. ایران جزء مناطق خشک و نیمه خشک محسوب میشود که کمبود آب، کاشت درختان و درختچه های زینتی را در آن محدود میسازد. به همین منظور، اثر محلول پاشی برگ اسید سالیسیلیک و یا اسپرمیدین (صفر، 100، 500 و 1000 میکرومولار) بر کاهش صدمات ناشی از تنش خشکی (عدم آبیاری) بر نهالهای یکساله توت آمریکایی به صورت آزمایش فاکتوریل بر پایه طرح کاملا تصادفی با سه تکرار، در ایستگاه تحقیقات باغبانی دانشگاه تهران، در سال 1392 مورد ارزیابی قرار گرفت. ابتدا نهالها توسط تنظیمکنندههای رشد در دو روز متوالی، در دو نوبت صبح و عصر محلولپاشی برگ شدند و سپس به مدت 10 روز تحت تنش خشکی به صورت عدم آبیاری قرار گرفتند. نتایج نشان داد که غلظت 100 میکرومولار اسید سالیسیلیک و یا اسپرمیدین بهطور معنیداری باعث کاهش نشت یونی و افزایش محتوای پرولین، افزایش فعالیت آنزیمهای کاتالاز و سوپراکسید دیسموتاز و همچنین حفظ محتوای کلروفیل و کارایی فتوشیمیایی کلروفیل در گیاهان تحت تنش شدند، اما غلظتهای بالا بیتاثر یا بازدارنده بودند. بنابراین، غلظتهای 100 میکرومولار اسید سالیسیلیک یا اسپرمیدین جهت افزایش تحمل به خشکی نهالهای جوان، بهویژه در طی فرایند حمل و نقل و انتقال به زمین اصلی توصیه میشوند.

کلمات کلیدی:

توت آمریکایی، تنش خشکی، کاتالاز، سوپراکسید دیسموتاز، محلول پاشی برگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/682827>

